



Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ «**Ἑνστικτον**» τοῦ Κιστμαίκερς, τὸ γνωστὸν παρ ἡμῶν ἐκ τοῦ κινηματογράφου, ἐπαίχθη ἐπιτυχῶς. Εἰς χειροῦργοις σώζει τὴν ζωὴν τοῦ ἐραστοῦ τῆς γυναικὸς του, μὴ ἀποβλέποντας εἰς τὸ ἔνστικτον τῆς ἐκδικήσεως ἀλλὰ εἰς τὴν ιδέαν τοῦ καθήκοντος. Ἐχει γοργὴν δρᾶσιν καὶ τεχνικὰς μεταπτώσεις. Ὁ κ. Βεάκης, ἡ κ. Ε. Κομπότη καὶ ὁ κ. Φιλιππίδης ἔπαιξαν πολὺ καλά.

Ἡ «ἀκατάλληλος διὰ δεσποινίδας» φάρσα τῶν Γκαβὼ καὶ Μονεζὶ Ἐὸν Le Monsieur Zero, ἐπαίχθη ὡς «Νούλα» εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη καὶ ὡς **Πυρεῖον ἀκίνδυνον** εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης. Εἰς τὸ πρῶτον ἐπαίχθη δις μόνον. Εἰς τὸ δεύτερον ἠρτίθηναι σειρὰν παραστάσεων. Ἡ ὑπόθεσις γεμάτη ἀπὸ ἀπρόοπτα ἐπεισόδια στρέφεται περὶ τὴν κωμικὴν δυστυχίαν ἐνὸς κυρίου, τὸν ὁποῖον διὰ μυρίων τρόπων ἐμποδίζουν νὰ ἐρωτευθῇ χάριν τῆς υγείας του, ἡ ὁποία ἐν τούτοις εἶναι ἀρίστη.

Ἡ γνωστὴ κωμωδία τοῦ Κερουλ καὶ Μπερ «Βρὲ τὸν τυχερό» παρεστάθη ὡς... νέον ἔργον μετὰ τὸν τίτλον «Τύχη ποῦ τὴν ἔχῃ ὁ...». Ὁ τίτλος φαγερόναι καὶ τὸ ἀκατάλληλον τοῦ ἔργου.

Ἡ κ. Σακελλαρίου δὲν παύει νὰ ἐκδηλοῖ τὴν πρὸς τὸ θέατρον συμπάθειάν της. Μᾶς παρουσίασε πάλιν τρία μονόπρακτα, ἐκ τῶν ὁποίων μίαν μετέφρασεν τὸ ἔν. Ἡ μετέφρασις Ὁ «**πρῶτος μπᾶτσος**» — ἦτο μία ἀποτυχία. Ὁ «**Συγγραφεὺς**», δραμᾶτιον ἀπλούστατον τὴν ὑπόθεσιν ἀλλὰ ἀρκετὰ ψυχολογικόν. Μία κόρη πλουσία ἀγαπᾷ ἓνα συγγραφέα, ἀλλ' ἐκεῖνος εἶναι ἀρκετὰ σκεπτικιστὴς καὶ τὴν ἐγκατέλειπε, ἀφοῦ προηγουμένως ἐμπνέεται ἐξ αὐτῆς. Τὸ τρίτον ἔργον

ἦτο ἡ πρὸ τριετίας παιχθεῖσα εἰς τὸ Βασιλικὸν θέατρον κωμωδία ἡ «**Γκρινιέρα**» γραμμὴν μετὰ πολλὴν φυσικότητα.

Ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ «**Ἰππότης τῆς μόδας**» ἐπαίχθη ἡ κωμωδία τοῦ Σασὰ Γκιτροῦ «Un beau mariage» ἡ ὑπόθεσις ἀπλή. Πρόκειται περὶ ἐνὸς νέου καὶ μιᾶς νέας οἱ ὁποῖοι εἶνε ἐχθροὶ τοῦ γάμου καὶ τέλος νυμφεύονται.

Ἡ β' πρᾶξις εἶνε ἡ ὀρεινότερα. Ὁ κ. Λεπενιώτης ὡς μοντέρνος ἰππότης καὶ ὁ κ. Βεάκης ὑπῆρξαν οἱ μεγαλειότεροι παράγοντες τῆς ἐπιτυχίας.

«**Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ**» κωμωδία τοῦ Γκαβὼ, χονδροκομένη ἀλλὰ διασκεδαστική. Ἀδὰμ εἶναι ἐνας δικαστικὸς κλητὴρ καὶ Εὐὰ ἡ γυναῖκα του. Ὁ Ἀδὰμ κάμνει κατὰσχεσιν εἰς τὸ σπίτι μιᾶς κυρίας τοῦ ἡμικόσμου, ἡ ὁποία εἶναι ἐρωμένη τοῦ γαμβροῦ του. Περὶ τὸ θέμα αὐτὸ ἐκτυλίσσονται ἀπροσδόκητα ἐπεισόδια, οὐχὶ ἀκατάλληλα, παραδόξως προκειμένου περὶ τοῦ συγγραφέως τῆς «Ζοζέττας». Ὁ κ. Νέξερ παρουσίασε ἓνα ὥραϊον τύπον δικαστικοῦ κλητῆρος.

Ἡ «**Καραβίδο**» ναυτικὸν δράμα τοῦ κ. Δ. Βρατσάνου. Ἐξελίσσεται εἰς τὸ Παλάτι τοῦ Πόρου εἰς ἓν περιβάλλον ἀπὸ ἀξιωματικῶν καὶ μετὰ ναυτικὴν φράσεολογίαν, συμβολικόν, στηριζόμενον ἐπὶ τῆς θαλασσινῆς παραδόσεως, καθ' ἣν ἡ καραβίδα φέρει γρουσουζιά. Εἶναι ἐπίσης γνωστὸν ὅτι ὅταν ἡ καραβίδα ἀντικρύσῃ τὸ κταπόδι ἔρχονται εἰς τάξιν μάχης, ἡ καραβίδα μετὰ τὰ πόδια της σφίγγει τὸ κταπόδι καὶ φοροῦν μαζή. Ἡ γυναῖκα τοῦ ἀρχηγοῦ ναυάρχου ἀγαπᾷ τὸν ὑπασιπότην του. Τοὺς ἀνακαλύπτει ὁ ναύτης ὑπὸ τῆς ἀπειλῆς ἀποκάλυψιν ἐὰν δὲν πληρωθῇ μετὰ φίλημα. Ὁ ὑπασιπότης δειλιάει πρὸ τῆς ἀποκαλύψεως καὶ τὸ ἔργον τελειώνει μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τοῦ συγχρόνου πινγμοῦ εἰς μίαν ἐκδρομὴν ἐν ὥρᾳ θαλασσοταραχῆς τῶν δύο ἐραστῶν καὶ τοῦ ναύτου, ἐνῶ ὁ ναύαρχος πίπτει κεραυνόπληκτος. Χαρακτηριστικὸς εἶναι ὁ τύπος τοῦ τυφλοῦ υἱοῦ τοῦ ναυάρχου ὅστις ἐκπροσωπεῖ τὰς ἀρχὰς τῆς ἠθικῆς. Τὸν ρόλον αὐτὸν διηρμήνευσεν λίαν ἐπιτυχῶς ὁ κ. Βεάκης.

«Ὀλύμπια»

Νέον στοιχεῖον ἐπιτυχίας προσετέθη εἰς τὸν θίασον «Ὀλύμπια» ἡ Ἰταλὶς ὑψίφωνος Τζούλια Τεζ ἥτις κατέκτησεν ἀμέσως τὰς συμπαθείας τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ. Ἄν ἡ φωνὴ της εἶναι ὀλίγον ὀξεῖα καὶ ἀπτόμος, ἡ ἐμφάνισίς της ὑπερήρесе. Λεπτὴ, εὐλύγιστος, μετὰ πλαστικὰς στάσεις, ὥραϊα χέρια. Εἰς τὴν «Τόσκαν» εἰς ἣν τὸ πρῶτον ἐνεφανίσθη, ἀπέδειξε καὶ ἱκανὰ χαρίσματα ἡθοποιίας.

Ἀπὸ τὰς μεγαλειέτας ἐπιτυχίας ὑπῆρξε καὶ ἡ ἀναβάσις τοῦ «Ὀθέλλου» κατὰ μετέφρασιν τοῦ κ. Λαυράγκου. Ἡ κ. Τεζ μετὰ τὴν γεμάτην χρωματισμὸν φωνὴν της, ὁ τεχνικὸς κ. Μπράλλια μετὰ τὴν τέχνην του καὶ ἰδίως ὁ βαρύτερος κ. Μαουτζέρι μετὰ τὴν ἀψογὸν ἡθοποιίαν του καὶ τὴν μεταλλικὴν φωνὴν ὑπῆρξαν οἱ στυλοβάται τοῦ ἔργου.

— Ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῶν «Ὀλυμπίων» ἡ δ. Ἀλεξ. Παντζοπούλου εἰς τὴν «Καβαλερίαν».

Διονύσια.

Ὁ «**Υπνοβάτης**», μουσικὴ Σακελλαρίου. Διμπρέιτο κατὰ διασκευὴν τῆς φάρσας «Ἡ κυρία Μογκοντέν» ὑπὸ